

13. gr.

Stjórn stofnunarinnar getur boðað til fundar með aðilum fulltrúaráðsins, þegar hún telur þurfa.

14. gr.

Til allra funda skal boða bréflaga með viku fyrirvara, sbr. þó 11. gr.

15. gr.

Sé ákveðið að leggja stofnunina niður, skulu eignir hennar renna til hliðstæðra verkefna og segir í 2. gr. eftir nánari ákvörðun fulltrúaráðs. Eigi má slíta stofnuninni nema tveir fundir fulltrúaráðs í röð samþykki það með a.m.k. $\frac{3}{4}$ hlutum atkvæða.

16. gr.

Tillögur um breytingar á skipulagsskrá þessari ná fram að ganga hljóti þær fylgi $\frac{3}{4}$ hluta atkvæða fulltrúaráðs. Tillögur um breytingar á skipulagsskrá skal kynna í fundarboði.

17. gr.

Leita skal staðfestingar dómsmálaráðherra á skipulagsskrá þessari.

Skipulagsskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um sjóði og stofnanir, sem starfa samkvæmt staðfestri skipulagsskrá, nr. 19/1988.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 21. ágúst 1989.

F. h. r.
Jón Thors.

Margrét Hauksdóttir.

REGLUGERÐ**um sölu og veitingar áfengis.**

1. gr.

Um sölu áfengis frá Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins og útsölustöðum hennar fer eftir þeim reglum sem nánar eru ákveðnar í reglugerð þessari og gildandi lögum.

2. gr.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins er auk þess sem hún selur áfengi í útsölustöðum sínum heimilt að selja það frá aðalstöðvum sínum þeim sem hér segir:

1. Veitingastöðum er heimild hafa öðlast til veitinga áfengra drykkja og kaupendum er fá pantanir sínar sendar með pósti.
2. Læknum sem rétt hafa til lyfjasölu og lyfsölum, þó aðeins það áfengi sem talið er í lyfjaskrá, og aðeins til lyfja, og í samræmi við reglugerð skv. 2. mgr. 1. tölul. 11. gr. áfengislaganna.
3. Þeim sem rétt hafa til þess að fá keyptan vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna, náttúru-gripasafna og annarra verklegra nota, svo og þeim sem rétt hafa til sölu vínanda til

eldsneytis er gerður hefur verið óhæfur til drykkjar, hvort tveggja í samræmi við það er fyrir er mælt í reglugerð skv. 3. tölul. 11. gr. áfengislaganna.

4. Forseta Íslands, Alþingi, stjórnarráði og sveitarstjórnnum til risnu.

5. Erlendum sendiráðum, erlendu varnarliði er hér dvelur og tollfrjálsum verslunum, svo og í tollfrjálsar forðageymslur og til útflutnings.

3. gr.

Allt það áfengi sem Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins lætur af hendi skal merkt nafni og/ eða merki hennar. Áfengi sem selt er veitingahúsum, annað en öl, skal ennfremur sérstaklega auðkennt með merki á hverri flösku.

Hver sem notar eftirmynd af merkjum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins eða misnotar þau á nokkurn hátt sæti refsingu að lögum.

4. gr.

Óheimilt er Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins og útsölustöðum hennar að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu. Þetta á þó eigi við um sölu vínanda til lyfsala og lækna sem rétt hafa til lyfjasölu.

5. gr.

Afgreiðslutími útsölastaða Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins skal aldrei vera lengri en almennra verslana.

Útsölastaðirnir skulu vera lokaðir á helgidögum Þjóðkirkjunnar, á laugardögum og á aðfangadag jóla. Ennfremur skulu útsölastaðirnir lokaðir þá daga er almennar kosningar til Alþingis og sveitarstjóra fara fram, svo og sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst.

6. gr.

Umsókn um leyfi fyrir veitingastað til áfengisveitinga skal senda hlutaðeigandi lögreglustjóra. Í umsókn skal koma fram um hvers konar veitingastað er að ræða (veitingahús, skemmtistað, hótél).

Lögreglustjóri leitar eftir umsögn matsnefndar vínveitingahúsa, sbr. 2. mgr. 12. gr. áfengislaganna, svo og sveitarstjórnar er í hlut á. Áður en sveitarstjórn lætur uppi umsögn skal hún leita álits áfengisvarnanefndar.

Er lögreglustjóri hefur mótttekið umsagnir þessar metur hann hvort efni sé til að gefa út leyfi, með hvaða skilyrðum og til hve langs tíma. Óheimilt er að gefa út leyfi ef sveitarstjórn er leyfisveitingu mótfallin eða ef matsnefnd vínveitingahúsa telur veitingastað ekki fyrsta flokks að því er snertir húsakynni, veitingar og þjónustu.

Leyfi til áfengisveitinga er bundið við nafn veitingamanns og veitir leyfishafa aðeins rétt til veitinga í því húsnæði sem hann hefur þegar leyfi er veitt.

Tilkynna skal Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins jafnóðum um útgefin leyfi.

7. gr.

Lögreglustjóri skal gæta þess að áfengisveitingar fari eigi fram á veitingastað eftir að leyfi er fallið úr gildi. Nú er sótt um endurnýjun leyfis til áfengisveitinga og skal þá lögreglustjóri framlengja fyrra leyfi til bráðabirgða meðan sú umsókn er til meðferðar.

Taki nýr veitingamaður við rekstri veitingastaðar skal sótt um nýtt leyfi. Meðan sú umsókn er til meðferðar skal lögreglustjóri gefa út leyfi til bráðabirgða með sömu skilmálum og fyrra leyfi.

Taki veitingamaður í notkun aukið húsnæði skal sótt um viðbótarleyfi vegna hins nýja húsnæðis. Ef fyrirhugað er að breyta verulega rekstri veitingastaðar, svo sem að breyta veitingahúsi í skemmtistað, skal og sótt um leyfi vegna hins breytta rekstrar.

Um meðferð umsóknar, útgáfu leyfis og tilkynningu fer eftir ákvæðum 6. gr. Ef um er að ræða minni háttar aukningu á húsnæði veitingastaðar nægir þó að leita eftir umsögn matsnefndar vínveitingahúsa.

Fyrir leyfi til bráðabirgða skal greiða fyrirfram gjald sem svarar lægsta gjaldi fyrir leyfi fyrir áfengisveitingastað samkvæmt reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs.

8. gr.

Lögreglustjórum er heimilt að loka áfengisútsölu eða banna áfengisveitingar á veitingastöðum sem leyfi hafa til áfengisveitinga fyrirvaralaust um langan eða skamman tíma þegar sérstaklega stendur á. Skal lögreglustjóri tilkynna dómsmálaráðuneytinu slíka ákvörðun svo skjótt sem aðstæður leyfa. Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins eða veitingamaður sem í hlut á getur skotið ákvörðun lögreglustjóra til dómsmálaráðherra, en ekki frestar málskot framkvæmd lokunarinnar eða veitingabannsins. Lögreglustjóri skal einnig tilkynna ráðuneytinu er hann fellir niður slíka lokun eða veitingabann.

Á sama hátt er lögreglustjórum heimilt, ef sérstaklega stendur á, að banna um stundarsakir afhendingu áfengissendinga, þar á meðal úr pósti.

Ráðuneytið getur fyrirskipað lokun eða bann er að framan greinir, svo og felld niður ákvörðun lögreglustjóra um það efni.

9. gr.

Á veitingastað þar sem leyfðar eru áfengisveitingar mega þær fara fram sem hér segir:

1. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 laugardaga, sunnudaga og almenna frídaga.
2. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 aðra daga og þá aðeins til matargesta. Vínstúkum skal þó loka kl. 13.00.
3. Frá kl. 18.00 til kl. 23.30 alla daga vikunnar. Áfengisveitingar mega þó fara fram til kl. 01.00 aðfaranótt laugardags, sunnudags eða almenns frídags, ef heimilt er samkvæmt reglum í hlutaðeigandi sveitarfélagi að hafa veitingastaði þar opna lengur en til kl. 23.30.

Á skemmtistað má veita áfengi eftir þann tíma sem um ræðir í 3. tölul. 1. mgr. á dansleikjum og öðrum skemmtunum sem lögreglustjóri leyfir. Áfengisveitingum skal þó hætt hálfri klukkustund áður en leyfðum skemmtanatíma lýkur. Með leyfi lögreglustjóra má ennfremur veita áfengi á öðrum tíma í lokuðum samkvæmum og að öðru leyti er sérstaklega stendur á.

Ennfremur er heimilt að veita áfengi á herbergi til dvalargesta á gististað frá kl. 14.30 til kl. 18.00. Einnig er heimilt að veita áfengi í litlum umbúðum með sjálfsafgreiðslu úr sérstökum skáp (minibar) á gistiherbergi til dvalargesta á gististað, enda eigi ákvæði 16. gr. áfengislaganna ekki við um leigutaka og neysla áfengisins fari ekki fram utan herbergisins.

Fyrri helgidag stórhátíða þjóðkirkjunnar, aðfangadag jóla og föstudaginn langa er einungis heimilt að veita borðvín með mat á reglulegum matmálstíma, kl. 12.00 til kl. 13.30 og kl. 19.00 til kl. 21.00.

Þrátt fyrir ákvæði undanfarandi málsgreina er á veitingastað fyrir farþega á tollfrjáls svæði á flugvelli heimilt að haga veitingatíma áfengis með hliðsjón af brottfarartíma loftfara.

10. gr.

Á veitingastað þar sem leyfðar eru áfengisveitingar skal liggja frammi verðskrá sem gestir eiga aðgang að um verð á þeim áfengistegundum sem þar eru á boðstólum. Þar skal og liggja frammi verðskrá um verð á öðrum veitingum, mat og óáfengum drykkjum, sem á boðstólum eru.

Áfengisskammtur fyrir sterka drykki skal miðaður við 3 cl. Nota skal eingöngu mælitæki sem hlotið hafa löggildingu.

11. gr.

Bannað er að bera með sér áfengi inn á veitingastað, annað en það sem þangað er flutt til heimilla veitinga. Á sama hátt er bannað að bera með sér áfengi út af veitingastað. Óheimilt er að leyfa þeim sem er greinilega undir áhrifum áfengis aðgang að veitingastað. Veitingamönnum er skylt að gæta þess að ekki sé brotið gegn þessum ákvæðum.

Veitingamenn og þjónar þeirra mega ekki vera undir áhrifum áfengis né neyta áfengra drykkja á veitingastað meðan áfengisveitingar fara þar fram.

12. gr.

Veitingamönnum sem hafa með höndum veitingar áfengis er skylt að gæta þess að veitingar og umgengni sé með menningarbrag. Veitingamönnum er þannig skylt að gæta þess að óáfengir drykkir séu jafnan fram bornir þegar boðnir eru áfengir drykkir. Ber þeim að gæta þess að veitingahús þeirra fullnægi ávallt þeim skilyrðum sem í áfengislögunum eru sett fyrir því að þeir geti öðlast leyfi til áfengisveitinga.

Matsnefnd vínveitingahúsa skal einnig fylgjast með því hvort veitingahús fullnægi ávallt þeim skilyrðum.

13. gr.

Ráðherra skipar, að fengnum tillögum lögreglustjóra, sérstaka eftirlitsmenn til að hafa eftirlit með þeim veitingastöðum er leyfi hafa til áfengisveitinga. Skulu þeir fylgjast með því að ákvæði þessarar reglugerðar og áfengislaganna séu haldin. Ber þeim að fylgjast mjög nákvæmlega með því að ekki sé veitt áfengi yngri mönnum en 20 ára eða ölvuðum mönnum, og að haldnar séu reglur um leyfðan veitingatíma.

Eftirlitsmennirnir skulu starfa undir stjórn lögreglustjóra og gefa honum skýrslur um störf sín. Matsnefnd vínveitingahúsa skal hafa aðgang að þeim upplýsingum um rekstur veitingastaða sem leyfi hafa til áfengisveitinga sem ætla má að henni komi að gagni.

Frekari starfsreglur skulu eftirlitsmönnum settar í erindisbréfi sem þeim skal setja að fengnum tillögum lögreglustjóra og áfengisvarnaráðs.

Veitingamönnum er skylt að greiða fyrir störfum eftirlitsmanna eftir föngum, og sjá um að þeir hafi athvarf á vissum stað í veitingahúsinu.

14. gr.

Lögreglustjóri skal eigi veita leyfi til áfengisveitinga samkvæmt 2. mgr. 12. gr. áfengislaganna fyrir en lagðar hafa verið fram fullnægjandi sannanir fyrir því að þeir er leyfis leita hafi rétt til þess. Eigi verður félagi veitt leyfi til áfengisveitinga á árhátíð nema einu sinni hvert ár. Lögreglustjóri skal ganga úr skugga um að þau sérstöku tilefni til samkvæmishalds sem tilgreind eru í leyfisbeiðni séu fyrir hendi. Beiðni um leyfi skal vera skrifleg, svo og leyfi sem veitt er. Skal þar getið tilefnis leyfisins og hvar og hvenær samkvæmi skuli haldið.

15. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969, með síðari breytingum, öðlast gildi 1. október 1989.

Jafnframt er felld úr gildi reglugerð um sölu og veitingar áfengis, nr. 335 18. maí 1983, með síðari breytingum.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 8. september 1989.

Halldór Ásgrímsson.

Porsteinn Geirsson.